

Aspudden, Ramsö 7.6.2011. © Håkan Eklund.

Ramsö, norra Nagu i början av juni. Runt 1800-talshuset på Aspudden blommar äppelträden bland vildväxande kajplök; det är bara att plocka. Till båthuset och bryggan behövs inte många steg; med båt är det inte långt till kyrkbacken i Nagu.

I artikeln "När dimman lägger sig" i Skärgård nr 4/2010 har Nina Söderlund berättat om sin arbetsresa till jobbet i Åbo, under senhöst. Med båt, färja och buss tar det minst 1,5 h enkel resa. Till det behövs stamina. Nina som är Skärgårdsinstitutets ordförande lever som hon lär. Nu i juni är det lätt att förstå varför det är värt besväret; detta är just det skärgårdsboende som så många av oss drömmer om! Här växte Nina upp, efter föräldrarnas död fungerade huset som sommarstuga i tjugo år, nu efter armbrytning med magistratbyråkrater och tillbyggnad är huset igen åretombostad för Ninnu och Alarik (med rötter i Kajanaland).

Nästa nummer av tidskriften Skärgård skall handla om just detta. Det vill säga:

hur får vi fler heltidsboende till skärgården? Och vad händer med närdemokratien i Finlands glesbygder när periferin blir allt mer perifer som en följd av alla sammanslagningar? Vi får också ta del av de intressanta data som projektet "Trygga skärgårdsboendet" har plockat fram, där 30 procent av de deltidboende i Västabolands stad och i Kimitoöns kommun kunde tänka sig att skriva sig i fritidskommunen. Tio procent av dem angav den sk "magistratfrågan" som ett hinder. Projektteamet Be-Erik Ekström, Erik Berglund och Andreas Hinderesson kallar de fritidsboende för "Den försummade befolkningen", det handlar om ca 30 000 personer som kommer till regionen, främst under sommarhalvåret, ett kundsegment som alla lokala företagare ännu inte "utnyttjat" optimalt.

Håkan Eklund

